16.) Lõpe, lõpe pöllukene!
Kui sa ei lõpe süa jätan.
Süa jätan sirgu sõõa,
Sirgu sõõa, kärba käia,
Süa kure kuigutada,
Lõokese lõpetada,
Süa pääso pääle tulla,
Teorele teha pesada.
Süa kurge jätnud kune,
Süa tetre jätnud teki;
Pääsoke peo linuksi,
Harakas alus palaka,
Wares oma halli wati.
Mis mina lõiksin, ~~see~~
See mina keitsin,
See mina kokku kogusin.
Naber sai naesel, teine teisel,
Kuhel sai kokku kuuel neiul,
Wihk sai wüel laisal poisil. —

17. Öde, öde, eks ma ütlend
Sõsar kulda, kas ma'i keelnud;
Suisa lähad sina soele,
Karates karu pojale,
Meelel metsa murdijalle.
Kes sind sundis sunda andma,
Kes sind käskis kätta anda!

Üle soo sina andsid sunda,
Üle wetta wõtsid wünad,
Üle jõe jõid õluta.
Eks wõind uppuda ojasse,
Eks wõind lasta laineesse.
Küllap purik oleks pulmad teinud,
Latik lanad wõõd jaganud,
Sääsk oleks säädnud säärepaelad,
Süs oleks kimbud kirjutanud.
Kui mul, kui mul öekene,
Kui mul kurja meesi norri,
Kui kuulen kurjada tulewad,
Paha meele paisuwada,
Kaewan haugu ukse alla,
Panen paku haugu peale;
Kuri kukub kaela peale,
Lõhub sund, lõhub silmad,
Põrutab põlwed mõlemad,
Murrab katki kaela lunda,
Risti-rästi rinna lunda.
Seni mina kargan kammerisse,
Sealt mina kütan köögi juure,
Sealt mina astun aida juure,
Sealt mina laon laada juure.
Seal mind hoidwad oinad suured,
Warjawad wanad weised....
Kes tuli taga otsimaie?